

לחמא לחמא

גאת לסלו גורוג

היא אהבה אותה, אך הוא אהב אחרת. מצב כזה כבר נרשם בדי ספק בתולדות היחסים בין נכר לאשה, אולם מעולם לא התפתח עוד לדראמה עיצרתי-נשימה כמו בקורותיהם של ספנסר דראמונד ואידיה נורווייך.

שעות הערביים של ימי חורף אלה — בעיקר כשהם ערפיליים — קודרים הם מאוד — קודרים אף מן הלילות. ספני סר דראמונד יושב בחדרו ולוטש עיניים לתוך העלטה הרמומה. מציץ בו שוון, אולם מבחין אך בקושי ב"ספרות. השעה חמש.

קם על רגליו, מוזג עוד כוסית אחת, לוגם תוכנה בכת אחת, אחר ניגש ל"מכתבה, מגשש על לוח הנוגית החל"קה... נוגע בלהב מוארך... נוטלו ותוח"בו לכיסו.

אחר מתעטה במעילו ויורד לרחוב. משב חורפי צונן טופח על פניו. ספני סר נרתע, נסמך לרגע אל קיר הבית... ומיד מהעשת, מזדקק ותוקע מבטו ל"תוך הילת אורו של פנס-רחוב מרוחק. מעתה מפסיע הוא ישר, ישר מאוד, רק שיעורים מעורפלי-מוח וחורק-שיניים מסוגלים להפסיע בזקיפות נוקשה כזו.

כחצי שעה חולפת עד שמגיע אל בני תה של אידיה.

שם הוא עומד תחתיו, נושא עיניו אל החלונות שבחזית הבית. שניים מהם — בקומה השניה — חשוכים. מציץ בו שעונו. עשרים דקות לשש. ימתין חמש דקות אחר יעלה...

***

עכשיו...!

עיניו בולשות את הרחוב הצר ל"אורכו. בקצהו נע אימי, אך ההוא מרו"חק מאוד. ספנסר ווקף צווארון אורתו וחומק אל מתחת לקמרון-הפתח האפ"לולי. חולף במבלה המדרגות המוכרות, ציפורנו מקישה שלוש פעמים על ה"דלת... עליו להמתין קמעא... רחש צע"דים במסדרון. הוא מתיר את כפתורי אדרתו, לופת את ניצב הפגיון... הדלת נפתחת לחצאין.

ספנסר דראמונד נכנס. שתי זרועות נכרכות על צווארו. הוא מושיט ידו ומחבק את גוף האשה. ניצב-הפלדה ה"צונן לפות בימינו... עתה מרכין הוא את ראשו, פיו תר אחרי פיה... הוא נושם לריאתו את הבושם העגוג. מהיכן מוכר לו בושם זה? — תהיה הוא להרף-עין. אך שפתיו כבר נצמדות ב"חוקה אל השפתיים החמות הלחות, חוד"מות אותן כאזיקים חיים... שמאלו חולפת על גבה, מגיעה לנקודה מסוימת ונע"צרת. חודו של הלהב נלחץ אל האריג המשי...

רסט חוק מוזעזע את שרירי זרועותיו, צוחה חדה נפלטת מבעד לנחיריה... אך שפתיו אינן מרפות משפתיה... עד שצו"ר נה ראשה לאחור... הוא לופט את הגוף המתמוטט ונושאו דרך החשיכה הא"טומה של הפרוזדור אל החדר. דלת החדר פתוחה... צעדיו נבלעים ברוך ה"שטיח... עתה שמאלה! אל הקיסון!.. מרפקו מסלק את יריעת המסך הנוג"רע על פניו. מניח את הגוף על המיטה

פרק זה לקוח מן הרומן הזעיר "לחמא לחמא" המוגש לכם בשלמותו בגיליון "הקולמוס", שיופיע בשבוע הבא (23.2.55).

הקולמוס — מוותיקי השבועונים — מפרסם רומנים ועזרים מן ה"מיטב והמעודה שבהם, מזה שש"עשרה שנה. ונתק זה, ללא תקדים בסיר"סומים הספרותיים בארץ, יש בו כדי להעיר עז רמתה ועז עממותה של ה"הוצאה, שבאה לכדר את השעות הפנויות שבה, שנה, שנה — שז הכר!

בעולם

ארצות-הברית

מקל-הגולף והמטריה

מעטים בעולם ידעו כי בחודשים האחרונים כמעט פרצה מלחמת-העולם האחרונה, זו שהפילוסוף האנגלי ברטראנד ראסל אמר עליה: "איני יודע באיזה כלי-נשק ישתמשו בה אולם אני יודע שבמלחמה שלאחריה ישתמשו שני הצדדים במקלות".

המשבר הנורא פרץ כשבוע הראשון של ספטמבר, כשתוחי סין העממית החלו מר"עשים את עמדות הלאומנים באי הקטן קמיו, השיכן בטוח קטן מול היבשת. המפקדה האמריקאית הרשתה לציאנג-קיי-שק לענות בהפצצה אווירית, התכוננה להתערב. שלושה מבין ארבעת ראשי-המטות האמריקאים — יו"ר המטות, מפקדי חיל-הים וחיל-האוויר — המליצו שאם יימשך הקרב, תשתתף אמריקה בהפצצה. ממאניה, בירת הפיליפינים, הבריך ג'ון פוסטר דאלס את תמיכתו בקו זה, שהיה מוכרח להוביל למלחמה. התנגדו רק סגנו של דאלס, ברל סמית, ומפקד חיל-היבשה, מסיו רינג'יני.

לפי החוקה האמריקאית, ההחלטה האחרונה היתה בידי איש אחד: הנשיא. הקרב המכריע התחולל בנפשו. ואז קרה דבר ש"איש לא ציפה לו: דוויט אייזנהואר ביטל את החלטת ראשי חילותיו ושרי-החוף שלו, החליט להימנע מכל התגרות.

גוליבר התעורר. מאז התחוללה מהפ"כה שקטה בחשינגטון. איש לא דיבר עליה. אולם התוצאות היו ברורות: בחצי התיסר חקריות, שכל אחת מהן יכלה לגרום למל"חמה, נהג אייזנהואר במתינות.

כט סים אמריקאים הפולו — אייק אמר שיתכן והם היו אשמים בעצמם. הסינים כלאו טייסים אמריקאים בניגוד לחוזה שבי"תת-הנשק בקוריאה — אייק הסתפק בשניה לאו"ם. הסינים תקפו את איי טאצ'ן — אייק החליט לפנותם. ומעל לכל, אמריקה חתמה על הסכם חדש עם פורמוזה, בה התחייבה אמנם להגן על האי מפני הקומוניסטים, אך למעשה אסרה על ציאנג לפתוח בכל פעולה חוקנית נגד היבשת.

המשמעות היתה אחת: אייזנהואר הח"ליט לקחת את העניינים לידי. עז או היה מעין יושב-ראש הממשלה, פעל בהתאם ל"דעת הרוב, כפי שנהג קודם לכן עז ניחל את הפלישה לאירופה. מעתה נתגלה כמנהיג ה"מכריע — ודחקא בניגוד לדעות השולטות בדעת-הקהל האמריקאית ובין יועציו החשוב"בים ביותר.

זה כאילו התעורר גוליבר, אמר פקיד גבוה בחשינגטון, "כאילו שיפשף את עיניו וקרע את החוטים שנקשרו מסביבו על-ידי בעלי הקו המלחמתי!".

להחזיק ברצועה. איש מבין המקורבים לשלטון לאפיקפק שהיתה זו הכרעה אי"שית, שנבעה מכמה אמונות עמוקות. העיקר רית שבהן: דעתו של החיל אייזנהואר כי המלחמה המימנית חולה להיות פתרון לבע"יות אנוש, תגרום לאבדן שני הצדדים כאחד.

היתה זאת הדעה שהשתלטה קודם לכן ב"אנגליה, ושזוברה העיקריים הינם כיום סר וינסטון צ'רציל וסר אנתוני אידן. אידן הוא שגיבש גם את המסקנות הפוליטיות, אשר לפי כל הסימנים משמשות כיום בחשאי גם נר לרגלי הגנרל בעל חמשת-הכוכבים בבית הלבן:

יש למסור לסין העממית את האיים הקרובים ליבשת, המהתים התגרות וסכנה למשטר הקומוניסטי.

יש לשמור לפי שעה על שלטונו של ציאנג בפורמוזה, אך להחזיקו ברצועה, למ"נוע בעדו כל אפשרות להתקיף את היבשת.

יש לחתור לפתרון סופי שיתן לסין העממית את המקום המגיע לה באו"ם וב"מועצת חמשת הגדולים, אך להשאיר את

את דעותיו של אידן על בעיה קרובה יותר לישראל: ראה במדינה.

ציאנג באו"ם כנציג מדינה עצמאית של פורמוזה.

יש לחתור במרוצת הזמן לפתרון סופי, ללא מלחמה, של בעית סין.

היה זה פתרון בריטי אופייני: מפוכח, חסר-התרגשות, מכיר בעובדות הקיימות. באמריקה, בה הפכה השנה לסין העמ"מית כמעט לפולחן דתי, היתה זאת גלולה מרה. "מקל-הגולף של אייזנהואר (המרכה לשחק מישחק זה) בא במקום המטריה ה"מפורסמת של צ'מברליין!" התרחת פולי"טיקאי חשוב בבירה האמריקאית. לפי כל הסימנים, ישנו רק איש אחד הדוגל כיום באופן עקבי בדעה פשרנית זו. אולם איש זה היה, במקרה, הנשיא של ארצות-הברית.

אייק איש חדש

כדור-הארץ

אימפריה או מוות

כטטיסטיקאים אמריקאים השוהים ב"טוקיו, קבעו כי אוכלוסיית יפאן, שהוכפלה מאז שנת 1900, הגיעה בדצמבר 1954 ל-88 מיליון, מוסיפה לגדול בקצב של 100 אלף נפש לחודש. גידול זה עשוי, לדברי כל"כלנים ומדענים, להעמיד את היפאנים בפני שלוש ברירות: הגירה המונית, נסיון ל"הקמת אימפריה מחודשת — או מוות ב"רעב.

במשאל שנערך לאחרונה על-ידי השל"טונות הסובייטיים ביאלטה, קרים, נתגלה כי רק שניים מיושבי העיר זוכרים את החעידה המפורסמת, בה השתתפו סטאלין, צ'רציל ורוזוולט.

השלטונות של אמריקה המשתוגית ה"צרפתית, שעצרו לאחרונה כמה ילדים, הא"שימו אותם באכילת בשר אדם, מצאו את עצמם בתוך מבוי חוקי: נתגלה כי ספר החוקים הפלילי של צרפת אוו נותן כל הגדרה משפטית לפשע של אכילת בשר אדם, אינו קוצב כל עונש על פשע זה. המוצא מן המבוך נתגלה רק על-ידי מיניסטר-המוש"בות הצרפתי, ז'ורז' בורון: הוא פקד להא"שים את העצורים בחילול גופות-מתים, לתת להם את העונש המאכסימאלי על עבירה זו: חמש שנות מאסר.

דו"ח כטטיסטי, שהתפרסם לאחרונה ב"טוקיו, יפאן, קבע כי בראש הסחורות המוב"רות למדינה עומדים הממתקים האמריקאיים, ביחוד המאסטיקי. לעומת זאת תופסים ה"סמים המשכרים רק את המקום הששי ב"רשימה. הסיבה: חלק גדול של סמים אלה מיוצר בתוך יפאן, מברח החוצה.

סקר משכורות של בעלי מקצועות שונים, שנערך בארצות-הברית, גילה כי ה"מקצוע המשתלם ביותר הוא מקצוע החש"פנות. החשפנית הבינונית, או המתחילה, השתכרה בין 10 אלף ו-50 אלף דולר בשנת 1954, ואילו משכורתה של חשפנית מעולה הגיעה למוצע של 140 אלף דולר.